cem criſti. vñ beat⁹ bernardus. Ut q̇d
homines in vita ſua diſſimulant age
re penitentiam ꝛ de extrema p̄ſumunt
confeſſionem nã in omni ſcriptura ca
nonica tãtũ vnũ inuenies in extrema
penitẽtia ſaluatũ ꝛ hoc hora dominice
paſſionis Ex his igit̃ dictis colligit̃
q̄ꝫ mortiferum et q̄ꝫ periculoſum ſit
deferre ꝯfeſſionẽ ꝛ penitentiã vſq̄ꝫ ad
extremam mortis horam. Omnis ḡ
qui ſe huiuſmodi diuerſis laq̇is tam
periculoſuꝫ irretitũ ſentit ad cor rede
at ex timorem mortis et futuꝝ iudiciũ
ſeu dãnationeꝫ perpetuã p̄ oculis ha
beat et ſuam conſciẽtiã ꝑ vitia ſeu pec
cata maculatã per humilem confeſſi-
onem ſuo prelato cui tenetur ſua ſecre
ta pandere poſtpoſito omni timore et
verecundia patefaciat. multo melius
eſt enim coram vno homine erubeſcẽ-
tiam reportare q̄ꝫ coram deo et omni
celeſti curia verecũdiam ſuſtinere ꝛ ꝑ
conſequens eternã damnationem in
currere igitur vnuſquiſq̄ꝫ fidelis non
differat penitẽtiam ſed cũ ſe ſauciatũ
ꝑ aliqua peccata ſenſerit curat ad re-
mediũ confeſſionis deum iratum iu-
dicem conuertit in p̄yſſimũ patrem.
teſtãte beato bernardo qui dicit. O fe-
lix penitentiũ humilitas o beata ſpes
confitentium q̄ꝫ facile vincis inuinci
bilem q̄ꝫ cito tremebundũ iudicẽ con
uertis in p̄yſſimum patreꝫ et ſic patet
de confeſſione que eſt ſc̄da pars peni-
tentie.

Incipit tertia diſtinctio primi libri.
Malogranati Filius

POſt explana
tionẽ duarũ partiũ viꝫ cõ-
feſſionis ꝛ cõtritionis nũc
de tertia parte viꝫ de ſatiſfactione de
ſidero informari.

Ca. .I. Pater M.

SCire debes
ꝙ ad emendationem
peccatorum maxime
mortaliũ neceſſaria
eſt ſatiſfactio. oportet
eñi vt crimina ad plenũ purgẽt̃. quan
tũ ad reatũ ꝛ quãtũ ad actũ. Quãtũ ita
q̄ꝫ ad reatũ vt de p̄teritis ſatiſfaciam⁹
Quãtũ ad actũ vt denuo nil tale ꝯmit
tam⁹. vñ rich. de ſancto victore ſic di.
In criminaliũ peccatorũ expurgatõe
opus eſt ꝯfeſſione et ſatiſfactõe nam
ꝯpũctõ ꝛ orõ qñq̄ꝫ ſolent ad venialiũ
peccatoꝝ in expurgatõꝫ ſufficere. cri
minalia expurgare oportet ad plenuꝫ
tam ſm̃ reatũ q̄ꝫ ſm̃ actũ. ſm̃ reatũ vt
de p̄teritis ſatiſfacias. ſm̃ actuꝫ vt de
reliquo nil tale ꝯmittas: vel ꝯmittere
p̄ſumas P Qualis aũt debeat eſſe
ſatiſfactõ ꝓ peccatis. thomas de aqui
no declarat ſic di. Satiſfactõ debet eẽ
talis per quam aliquid nobis ſubtra
himus ad honorem dei. nos aũt non
habemus. niſi tria bona: ſcꝫ bona aĩe
et bona corꝑis et bona fortune ſcꝫ ex
teriora. Ex bonis quideꝫ fortune ſub
trahimus nobis aliquid ꝑ elemoſinã
ſed de bonis corporalibꝫ ꝑ ieiuniũ. ex
bonis anime ñ oportet vt aliquid ſub
trahamus nobis quãtũ ad eſſentiam
ſed quãtũ ad diminutõꝫ ipſoꝝ. q꞉ per
ea efficimñ deo accepti ꝑ hoc ꝙ ea ſub
mittimus deo totaliter et hoc ꝑ oratio
nem. hec thomas. Q Unde notã
dum ꝙ ſatiſfactionũ quedaꝫ ſunt par
tes p̄ricipales ſcꝫ orõ ieiuniũ et eleẽo
ſina Quedã vero ſunt ſecũdarie. que
ad has requirũt̃ vt vigilie ꝑegrinatõ
nes et diſcipline. Dicẽdũ ergo ꝙ oĩa
opa carnẽ affligentia reducũt̃ ad ieiu
niũ. Omnia vero opa ſpiritualia ad o
rationẽ ꝛ oĩa opa miſericordie ad ele
moſinã reducũt̃ Sufficientia vero pa

cium pꝛīcipaliū pōt accipi ex pᷓte ter
mini a quo ē motus ſatiſfactionis .qꝛ
per ieiuniū reuocamur a concupiſcen
tia carnis per elemoſinam a ꝯcupiſcē
tia oculoꝝ. ꝑ oratione a ſupᷓbia vite.
Scḋo modo ſumit ſufficiētia iſta ex
pᷓte termini ad quē ꝑ ieiuniū bñ oꝛdi-
nat hō in ſeipō. ꝑ elemoſinā ad pro-
ximū. ꝑ orationē ad deuꝫ. Tertio mō
ſumitur hec ſufficiētia ex parte mate-
rie de qua fit ſatiſfactio. qꝛ per elemo
ſinā fit ſatiſfactio de bonis exterioꝛis
ſubſtātie. ꝑ ieiuniū de bonis coꝛporiſ
per orationē de bonis mētis. Quar-
to mō ſumit hec ſufficiētia ex pᷓte mo
doꝝ ſatiſfaciendi. fit eñ ſatiſfactio tri
bus modis. vel ꝑ punitōꝫ. vel ſm re-
demptōꝫ. vel ꝑ ſupplicationē Primū
facimus ieiunādo. ſcḋꝫ elemoſinam
dando. tertiū orādo. Quīto ſumitur
hec ſufficiētia ex pᷓte effectus. per ſa-
tiſfactionē eñ nobis tria magna bo-
na ꝓueniūt ſcꝫ īpetratio gratie. remiſ
ſio pene. expiatō reliquiarū culpe. ad
primū videt valere elemoſina ꝓpter
multiplicatōꝫ interceſſoꝝ. ad ſcḋꝫ ie
iuniū. ad tertiū oꝛatio. Conſiſtit ergo
ſatiſfactio in his tribus ſcꝫ in oꝛatiōe
ieiunio. ⁊ elemoſina. vt iſte ternariuſ
contra iſtū nephariū ternariū dyabo
li opponat Oꝛatio vicꝫ ꝯtra ſupᷓbiam
ieiuniū ꝯtra carnis concupiſcētiam.
elemoſina ꝯtra auaritiā. Aliter
etiam pōt dici videlicet ꝙ ſatiſfactio
conſiſtat in duobꝫ ſcꝫ largitōe elemo-
ſine. ⁊ carnis maceratōe Ele-
moſina aūt triplex ē. pꝛima conſiſtit ī
coꝛdis ꝯpūctōe qñ aliquis ſeipſum
offert deo iuxta illud. miſerere anime
tue placēs deo. Qui eñ pauperi ele-
moſinā pᷓbet ⁊ ſe ab iniquitate non ab
ſtinet. talis qḋ minus eſt. obtulit. ⁊ qḋ
maius eſt peccato ſeruauit. de hoc di-
cit beatus gre. Qui indigenti ꝓximo
exterioꝛē ſubſtātiā pꝛebet ſed vitā ſuā
a nequitia nō cuſtodit. rem ſuā deo tri
buit et ſe peccato hoc qḋ minus ē ob-
tulit auctoꝛi. ⁊ hoc qḋ maius eſt ſerua
uit iniquitati. hec gre. Sed penitens
et ſatiſfaciens ꝓ ſuis reatibꝫ ſtudeat
coꝛ ꝯtritū ⁊ coꝛpus mūdū in ſe exhibe
re deo. vt poſſit elemoſinā acceptā cri
ſto offerre. Secūda elemoſina ē in cō
paſſione pꝛoximi. qua ꝯpatimur alie
nis aduerſitatibꝫ tāqꝫ noſtris. de qua
compaſſione dicit gre. xx. morali. ſic.
Plus nōnūqꝫ eſſe dicimus ꝯpati ex
coꝛde qꝫ dare qꝛ qſquis ꝑfecte indigē
ti cōpatitur minus eſtimat omne qḋ
dat. Super afflictū quippe ꝯpatiētes
plangimus. qñ aliena damna noſtra
reputamus. ⁊ culpas delinquētiū no
ſtris mūdare fletibꝫ nitimur. Qḋ vide
licet agentes plus plerūqꝫ nobis. qꝫ
his pꝛo quibꝫ agit ſubuenimus quia
apud īternū iudicē ex gratia caritate
aſpirāte ꝯmiſſa. queqꝫ perfecte diluit
ꝓpꝛia. qui pure plāgit aliena. hec gre.
Qui exterioꝛes diuitias nō habēt in
his operibꝫ miſericoꝛdie ſe exercere
debent Ad hoc faciendū hortatur rich
ardus de ſancto victoꝛe ſic dicēs Mi
ſericoꝛdia magna eſt aliene afflictio-
ni compati. maioꝛ aūt pꝛo alienis re-
atibꝫ compungi. pꝛeclaruꝫ eñ genus
eſt miſericoꝛdie delinquentes deflere
penitentibus indulgere. aliena deli-
cta ꝓpꝛiis lacrimis delere. In his ope
ribus miſericoꝛdie nos exercere debe
mus qui exterioꝛes diuitias nō habe
mus Magna eñ eſt elemoſina nuduꝫ
veſtire maioꝛ autē indiſciplinatū mo
rū doctrina oꝛnare. Optimū vero ele-
moſine genus coꝛripere inquietos cō
ſolari puſillanimes. paciētes eſſe ad
omnes. hec richardus Et beatus ber.
Plus eñ eſt verbi pabulo victuram
in ꝑpetuū mentem reficere. qꝫ ventrē

l .iiij.

periture carnis terreno pane ſaciare.
Ponũť etiã ꝑ quoſdã ſeptez elemoſi/
ne ꝑtes.ſ.docere ignorantẽ.conſulere
dubitãti.ↄſolari triſtẽ corrigere pec/
cãtẽ remittere offendẽti.portare one
roſos ⁊ graues ⁊ ꝓ oĩbꝫ orare q̃ etiã ĩ
hoc verſu ↄtinẽť.Conſule caſtiga ſo/
lare remitte fer ora.Jta tñ ꝙ ſub eo/
dem intelligatur conſiliũ et doctrina
Tertia elemoſina ↄſiſtit in largitõne
manuali.Vñ dñs in euãgelio.Date
elemoſinã ⁊ oĩa munda ſunt vobis.⁊
Beatus aug.Elemoſina mũdat pec/
cata ⁊ ip̃a interpellat pro nobis ad do
minũ qꝛ quicquid dederim⁹ ip̃z inte/
gre poſſidemus.Si vis ergo eſſe mer
cator optimus.da qđ nõ potes obtine
re vt recipias qđ nõ poteris amittere
da modicũ ⁊ recipies centuplũ.da tẽ/
poralẽ poſſeſſionẽ vt ↄſequaris here
ditatẽ eternã.vtãtur diuites ↄſuetu/
dine infirmitatis ſue: ſed doleãt aliť
ſe nõ poſſe. melius eñ facerẽt ſi aliter
poſſent qꝛ ſi ↄſuetudĩes mittas egro/
tas.concediť tibi vti p̃cioſis da pau
peribꝫ vilia. Hec aug. Et Criſoſto.
Stulticia eſt illic relinquere vñ exitu
rus es ⁊ illuc non premittere quo itu/
rus es illuc ergo ſbãm tuã colloca vbi
patriam habes. ¶ De elemoſina
etiam dicit pe.da.ſic.O virtus elemo
ſine.que velut flumen fontis irrigui ⁊
peccatoꝝ inquinamenta detergis.et e
ſtuantiũ vitioꝝ flãmas extinguis.O
felix elemoſina.q̃ de gehenne baratro
tenebrarũ filios extrahis.adoptatos
regni celeſtis luci ꝑpetue introducis
tu de maĩbꝫ paupeꝝ volas ad celũ ⁊ il
lic tuis amatoribꝫ p̃paras hoſpitiũ.⁊
prebes hereditatẽ ĩmarceſſibilẽ et ce/
leſtis curie dignitatẽ.O mirãda miſe
ricordie virtus q̃ peccatoꝝ oĩm rubi/
ginem purgat.fermẽtiũ peccatoꝝ inci
tamẽta mortificat ⁊ ſplẽdore celeſtis
gratie tenebroſas hoĩz mẽtes illuſtrat
felices nũdine. p̃beť panis exiguus.
acquiriť regnũ.porrigiť munus.ↄpa
ratur aula celoꝝ. nũq̃ȝ deo carus erit
qui vel affectũ vel effectũ elemoſine ñ
habuerit vt ſcȝ qui nõ habeat rẽ.habe/
at volũtatẽ. ⁊ cũ domeſtice facultatis
res nõ exuberat.liberales animi diui
cias non amittat.hec pe.da. ¶
Sũt etiã ſm quoſdã ſeptẽ elemoſine
corporales.ſcȝ paſcere eſuriẽtes pota
re ſicientes veſtire nudum recolligere
hoſpitẽ viſitare ĩfirmũ redimire cap
tiuũ ⁊ ſepelire mortuum.Vñ verſus.
Viſito poto cibo redimo tego colligo
condo.Iſte igiť ſũt tres elemoſine ſi
ue tria genera elemoſinaꝝ.ꝑ q̃s peni/
tens ſatiſfacere debet pro peccatis ſuo
creatori.Quiſquis ergo habet terre/
nam ſubſtãtiã.teneť ad manualẽ lar/
gitõẽ.vt tribuat elemoſinã neceſſita/
tem patiẽti ſm maius ⁊ minus.ꝑ vt
dicit Thobias Si multum tibi fuerit
tribue habũdãter.ſi exiguũ tibi fuerit
etiaȝ exiguũ libenter ĩpartiri ſtude.
X Si quis vero terrenã ſubſtantiã
nõ hȝ vt ſunt paupes vel religioſi.q̃/
bus nõ adeſt facultas reꝝ tꝑaliũ.ſeip
ſos offerãt deo ꝑ ↄtemptũ mũdi.⁊ a/
morẽ dei ac ↄpaſſionẽ proximi vt pre
miſſũ ẽ. ⁊ acceptã oblatõȝ ſiue elemo
ſinã obtulerẽt deo.Carnis ãt maceratõ
ↄſiſtit ĩ q̃tuor.ſ.ĩ oꝛõibꝫ ieiunijs vigi
lijs ⁊ flagell' A De orõe ſciẽđ.Orõ
ẽ ↄgeries vocũ ad aliquid obtinẽdũ ⁊
in deum tendẽtiũ.ip̃a quippe cũ ex cor
de ↄtrito ⁊ hũili fuſa fuerit.remiſſiõȝ
peccatoꝝ a dño ⁊ recõciliatõȝ obtine
bit.De hoc dicit iohãnes abbas mon
tis ſinay ĩ tractatu de xxx.gradibꝫ ſic.
Oratõ ſm qualitatẽ eius ẽ ↄiunctio
⁊ vnio hõis ⁊ dei.ſm vero oꝑatõȝ dei
ẽ recõciliatõ.lacrimaꝝ mater.pecca/
toꝝ ꝓpiciatõ.tẽptatõnũ pons.tribula

tionū murus.āgloꝝ opus.futura iocū
ditas virtutū fons.delitie anime. mē
tis illuminatio.deſperatōis ſecuritas
ſpei demōſtratō.triſticie ſolutio:diui-
cie monachoꝝ.theſaurus quieſcenti-
um.hec Johannes abbas.Magnum
enī remedium eſt penitentibꝫ ipſa ora
tio.⁊ contra temptamēta omnia mu-
nimentum egregium.Quā etiā cōmē
dās beat⁹ Bernardus ſic dicit.Quid
oratione precioſius.q̄ deo eſt ſacriſi
cium.angelis organū.ſanctis ꝯuiui
um.orātibꝫ p̄ſidium.ꝯtritis vnguen-
tum.penitentibꝫ remediū.hoſtibus ia
culū.temptatis oībꝫ firmamētum.Et
prout thomas dicit.Sciēdū ſm quoſ
dam ꝙ duplex eſt orō quedā eſt ꝯtem
plantiū.quorū ꝯuerſatō in celis ē.et
talis totaliter ē delectabilis nō ſatiſfa
ctoria.alia eſt que pro peccatis gemi
tus fundit.⁊ talis hꝫ penam ⁊ eſt ſa-
tiſfactionis ps.vel dicēdū melius.ꝙ
quelibet oratō habet rationē ſatiſfacti
onis.q2 quamuis aliqua habeat ſua-
uitatem ſpiritus.habet tamen afflicti
onem carnis.Quia dicit gre.Dū cre
ſcit in nobis fortitudo amoris intimi
infirmamur proculdubio fortitudine
carnis.Hec thomas de aquino De ſe
cundo ſcꝫ de ieiunio. B Notādū
ꝙ triplex eſt ieiuniū Primū eſt corpo
ris a cibo materiali Scōm afflictōis
a gaudio tēꝑali Tertium ſpiritualē a
mortali peccato Et hoc triplici ieiuūo
debemus caſtigare corpus noſtrū. pa
rū eſt enī qꝺ prodeſt ieiunare a cibo ni
ſi ieiunetur a peccato.De ieiunio tamē
corporali ſciēdū.ꝙ abſtinentia a cibo
materiali carnem affligit.⁊ penaꝫ ge
nerat ideo eſt maxima ps ſatiſfactōiſ
q2 vt cōmuniter penitentibꝫ ieiunium
pro peccatis indicitur vt ꝑ abſtinen
tiā caſtigati citius a ſuis ſceleribꝫ e-
mundent᷑.Et de virtute ieiunij.Johā
nes Abbas montis ſinai in tractatu
de xxx.gradibꝫ ſic dicit.Jeiuniū ē vi
olētia nature.deciſio delectatōis gut
turis.reciſio caloris ꝯcupiſcētie.me
ditationū malaꝝ et intentionū ſubci
ſio.libertas ſomnioꝝ.mūditia oratō
nis.anī luminare.mētis cuſtodia.cō
punctōis porta.ſuſpiriū humile.ꝯtri
tio hylaris.reſtauratio mltiloquij.oc
caſio trāqllitatis.obediētie cuſtos.ſo
mni euacuatio ⁊ alienatō.ſanitas cor
poris.peccatoꝝ remiſſio.porta ⁊ dliti
e paradiſi.Sꝫ hꝫ ieiuniū tyrānū vicꝫ
gulā.q̄ eſt porta vitiorū fluctus ⁊ vn
da īquinationū.⁊ ꝓfundū ignotarum
⁊ indicibiliū īmūditiarū Ex qua etiā
procedit ocioſitas multiloquiū riſus
patratio ſcurrilitatis.ꝯtradictō glori
acio.audatia.p̄ſumptio.amor mundi
ſordida rō.Qui aūt poſſidet paraliti
cū ipe interpellat ꝯtra carnē ⁊ ille ex
oratus gulā vitioſe oriri nō ſinit.Qui
enī ſunt ſine guſtu illius penitus ꝑ gu
le dulcedinē querūt delectari Hec Jo
hānes abbas. C Jeiuniū aūt di-
cūt᷑ hec quatuor comitari ſcꝫ largitas
leticia hora ⁊ mēſura.De largitate dt
Beatus ieronimus Qꝺ māducatur⁹
eras ſi nō ieiunares.da paupibꝫ.vt ie
iuniū tuum.ſit ſaturitas ai̅e nō mar
ſubij lucrū.De leticia dn̄s dic̄.Cum
ieiunatis nolite fieri ſic̄ ipocrite triſteſ
De hora ieiunij legit᷑ ī libro Reguꝫ
ionathas p̄ueīt horā adiudicatus fuit
morti.De mēſura dt beat⁹ aug.Nēs
auiditate ciborum laſſata.ꝑdit oratō
nis virtutem D Nunc videndū
ē de vigilijs.de q̄bꝫ dn̄s dt vigilare ⁊
orate neītretis ī temptatōem.Et bea
tus petrus ī canoni.ſua Sobrij eſtote
⁊ vi.Nā q̄ ſobreviuit agilior ē ⁊ expe
ditior ad vigilādū.Cū vero repletus
fuerit cibo.ſegnis erit et piger ad ma-
ne ſurgēdū ad deū laudādū nec tal᷑ po

fecit dicere cū pſa'miſta. Media noc/
te ſurgebam ad ꝯfitendū tibi. ꝙ aūt ie
iunia reddant homines agiliores ⁊ ex
pediciores ad vigilãdū. De hoc dicit
Effrem abbas. Ad vigilãdum multū
ieiuniū valet ſicut eñi miles plurimo
rum onere ꝑgrauatus impedit̄ ad bel
lū ita ĩpeditur monachus ad vigilan
dum cū eſcarū largitate turgeſcit. nō
eñi poſſumus vigilare. cū vēter noſter
fuerit dapibꝫ onuſtus. ſed oppreſſi ſō
no vigiliarum fructus amittimus. ⁊
maximū detrimentū anime noſtre ac
quirimus. Vigilijs ergo ſtude copu/
lare ieiunium. vt cunctis anime vir/
tutibus florere poſſis. vt caro tua ſub
iecta ſit anime tue. ancilla famuletur
domine ſue. hec Effrem. Et quia vigi
lie quandam fatigationem ſeu penam
annexã habent. ideo ſunt partes ſatiſ
factionis pro peccatis. Ad hanc igit̄
vigiliarū virtutem ſectandam horta
tur. Beatus paulus ſic dicens. In om
nibus exhibeamus noſmetipſos ſicut
dei miniſtros in multa paciencia invi
gilijs multis. ¶ Ultimo etiaꝫ vi
dendū eſt de quarto ſcꝫ de flagellis q̄
primo conſiſtūt in armis penitentiali
bus ſcilicet cinere cilicio ⁊ lacrimis
deinde in pectoris tōſione iugi genu
flexione et diſciplinis. Item in afflic
tione peregrinatōis. Itē in tribulati
one et cuiuſlibet egritudinis afflictōe
qualia flagella ſuſtinuit iob. Quilibet
ergo penitēs prout ꝯtra dominū per
ſua ſcelera peccauit. ſtudeat de iſtis fla
gellis aſſumere et ſuo creatori ꝑ talia
opa penalia ſatiſfacere. ⁊ qui prius ꝑ
oblectata carnalia receſſit a deo. nunc
per afflictionē carnis ⁊ amaritudinē
penitentie iterū conet̄ redire. De hoc
petrus damaſcenus ſic dicit. Optime
penitet. qui dū carnē verberibꝫ macer/
rat. lucrum qđ delectatiōe carnis ami
ſerat afflictionibꝫ recompenſat. Et ſa
lubrē illi nūc amaritudinē ingerit cu/
ius caro olī noxa delectatōe peccauit.
Nihil differt quibꝫ penis caro addi/
citur. dūmodo volūtas ꝑcedētis ille/
cebris vicaria repreſſi corꝑis afflicti
one mutetur. qꝛ qđ leta caro traxit ad
culpã. afflicta reducat ad veniã. Hec
pe. da. Vñ quiſquis pro ſuis exceſſi/
bus ſe hic nō afflixerit. nec a deo fla/
gellat⁹ fuerit a ꝯſortio filioꝝ dei alie/
erit. Vñ. b. aug. Flagellat deus omnē
filiū queꝫ recipit et tu exceptus eris.
Si fueris exceptus a paſſiōe flagel/
loꝝ nō eris in numero filioꝝ. Sic igi
tur parꝫ de ſatiſfactōe que ē tertia ps
penitentie. Poſt hec etiã ſciendum ꝙ
vnuſquiſqꝫ tanto maiorē afflictiones
penitentie ſeu ſatiſfactōis ꝓ ſuis pec
catis dēt aſſumere. quãto recordatur
turpiora ⁊ multipliciora crimĩa ꝯtra
ſuū creatorē ſe ꝯmiſiſſe. Vñ btūs gre.
ĩ q̄dã omelia. Vnuſq̄ſqꝫ tãto maiora
querat bonoꝝ opū lucra ꝑ pñiaꝫ quãto
grauiora ſibi ĩtulit dãna ꝑ culpã. ne
qꝫ eñi par fructus eē bōi opis dꝫ ei⁹. q̄
minus et eius qui ãplius deliquit. tã
to quiſqꝫ dꝫ a ſe illicita abſcidere q̄n
to meminit ſe ⁊ illicita ꝑpetraſſe. In
illis vbis vniuſcuiuſqꝫ ꝯſcĩa ꝯuenit̄
dēt eñi quilibet ſeipm diſcutere. ⁊ in
quibꝫ et in quãtis peccatis deliquerit
attēdere. Et prout exceſſit ſcḋm maius
et minus ſuis delictis remedia ꝑfec
tiora penitētia ſtudeat adhibere. Et tñ
circa hoc de miſericordia dei preſume
re. Sic tamen preſumere. ne ꝯtingat
ex aliqua negligēti ſecuritate torpere.
Et q̄uis ꝯditor nr̄ nō paſcat̄ crucia/
tibꝫ noſtris vult tñ ⁊ q̄ voluptate dele
ctati ab eo diſceſſimus ꝑ fletus ⁊ lam̄
ta amaricati iteꝝ ad ipꝫ redeam⁹. Iſta
tãgit beatus Gre. in cura paſtora. ſic
di. Ammonendi ſunt quippe qui pec

cata deplorant operū et conſummata
mala perfecto diluant lamēto ne pl⁹
aſtringatur in debito ꝑpetrati opis.
ſi minus ſoluūt i fletib⁹ ſatiſfactionis
Scriptum quippe eſt. potum dedit no
bis in lacrimis in menſura. vt vide-
licet vniuſcuiuſq; mens tantū penitē-
do conpunctionis ſue bibat lacrimas
quantum deo ſe meminit aruiſſe ꝑ cul
pas. Ammonēdi ſunt. vt inceſſanter
commiſſa ante oculos reducāt atq; vi
uendo agant vt a diſtricto iudice vi-
deri non debeāt. Unde dd̄ cuȝ peteret
veniam dicens. Auerte oculos a pec-
catis meis paulo ſuperius ītulit. De
lictum meum contra me ē ſemper Ac
ſi diceret peccatū ne reſpicias. poſtu-
lo. qꝫ hoc reſpicere ipe non ceſſo. Am
monēdi ſunt vt ſingula queq; admiſ-
ſa ꝯſiderent. ac ſigillatiȝ ea in ſe puni
ant. vnde ꝑ ieremiaȝ dꝛ. Diuiſiones
aquarum deduxit oculus meus Diui-
ſas quippe ex oculis aquas deducim⁹
quādo peccatis ſingulis diſpartitas
lacrimas damus nec vno codēq; tē-
pore eque mens de omnib⁹ dolet. Sȝ
dum nunc huius nūc illius memoria
culpe acrius tangit̄. ſimul de oīmbus
in ſingulis ꝯmota purgatur. Ammo-
nēdi ſunt etiā vt de miſericordia. qm̄
poſtulant preſumant ne vi immodera
te afflictōis intereāt. neq; eīn pius do
minus añ delinquētiuȝ oculos flēda
peccata opponeret. ſi per ſemetipſuȝ
ea diſtricte ferire voluiſſet Conſtat eīn
ꝙ a ſuo iuditio abſcōdere voluit quos
miſerādo ꝑueniēſ. ſemetip̄os iudices
fecerit. Unde per paulū dicit̄ Si noſ
metip̄os iudicaremus. nō vtiq; iudi-
caremur. Rurſūq; āmonendi ſunt vt
ſic de ſpe fiduciam habeāt. ne tamē in
cauta ſecuritate torpeſcant. Plerūq;
hoſtis callidus mētem. quam peccato
ſupplantat. cuȝ de ruina ſua afflictum
ſe reſpicit. ſecuritatis peſtifere blādi-
cijs ſeducit. Modo alioꝝ eīn facta gra
uiora. mō nihil eſſe qd̄ perpetratum ē
mō miſericordia domini loquet̄. mō
adhuc ſubſequēs tēpus ad penitētiā
pollicet̄. vt dum per hec mens decepta
ducit̄ ab intētōe penitētie ſuſpendat̄
quatinus ſic bona nulla ꝑcipiat quaȝ
mala nulla ꝯtriſtāt. ⁊ plenius obruat̄
ſupplicijs qꝫ nūc gaudet etiā in deli-
ctis ¶ Et notādū ꝙ deus nr̄ cruci
atibus noſtris nō paſcit̄. ſed delicto
rū morbos medicamētis contrarijs
medet̄. vt qui voluptatib⁹ delectati re
ceſſimus. fletu amaricati redeamus.
Et qui ꝑ illicita defluēdo cecidimus.
et ab illicitis noſmetip̄os reſtringa-
mus. ⁊ qd̄ inſana leticia īfuderat. ſa
lubris meſticia exurat. et qd̄ vulnera
uerat elacio ſuꝑbie. curet abiectio hu
milis vite. hec greg. Per iſta igit̄ dic
ta iam colligere poſſumus vnumquē
q; penitentem debere perfectam peni
tentiam prout peccauit ſuis ſcelerib⁹
adhibere. ſi deſiderat perfectā ſanita
tem anime. ⁊ veniam ſuorum criminū
a domino obtinere. ¶ Filius.

Q Uero etiā de hoc vtrum peniten
tia debeat ad finem vite durare
an non. Ca. II Pater ¶

DE duratōne pe
nitentie ſcire dēs ꝙ penitētiā
exteriorē nō oportet eſſe perpetuā. ſȝ
circa interiorē diſtinguit̄. Eſt eīn pe-
nitentia interior ſm̄ habitum et hec de
bet perpetua eſſe. Alia eſt ſm̄ actum et
hanc non oportet eſſe perpetuam. ſem
per eīn tenetur quis ad interiorem pe
nitētiā habitualē. q̄ vellet nō peccaſſe
ſȝ ad exteriorē nō tenet̄ ſp̄ ¶ Pre
terea ē alius dolor rōnal. q̄ eſt peccati
deteſtatio. alius eſt ſenſibilis q̄ eſt paſ
ſio: ⁊ primus dolor ē ⁊ ſp̄ debet eſſe in-